

بیانیه همبستگی دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشگاه آنکارا

ما دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشگاه آنکارا، گروه همبستگی بخش مطالعات زنان، اخراج غیر قانونی و ناعادلانه استادانمان ما را از دانشگاه قبول نمی کنیم.

ما دانشجویان و فارغ التحصیلان بخش مطالعات زنان دانشگاه آنکارا، با سابقه بیش از ۲۰ سال ارائه دوره های کارشناسی ارشد (از سال ۱۹۹۶) در برابر چنین اقدامات ماحافظه کارانه‌یی که افکار علمی و آزادی را منحسر میکند و زیر فشار میبرد ساکت نخواهیم نشست.

ما ساکت نخواهیم نشست: در حالی که استاد ما و رئیس گروه مطالعات زنان، پروفسور **فندا شه‌نول جانتک** غیر قانونی و بر اساس قانون "قانون حالت اضطراری" در ۷ فوریه به فرمان شماره ۶۸۶ که به تازگی اعلام شد از کارش اخراج شد. همچنین استادمان، پروفسور **بطول یانار** براساس همین قانون، به فرمان شماره ۶۷۲ به تازگی از کارشان اخراج شدند.

همچنان کسانی چون **الف ازکازانچ** و **بطول تکسوز** که در فعالیتهای آکادمی همچون گروه صلح مشارکت کرده بودند از کارشان بر کنار وبه اجبار باز نشست شدند.

در تاریخ ۱۰ فوریه در بخش جبجی دانشگاه آنکارا: وقتی که آزادی فکری، علمی و اندیشه مورد حمله و زیر چکمه های نیروهای پلیس افتاد، یکی از دانشجویها با نام **مریم استادی** مورد خشونت و حمله نیروهای پلیس قرار گرفت. ایشان همراه با چند دوست دیگر و دستیار پروفسور **امل ممش** روانه زندان شدند.

در طول این مدت کوتاه (از سپتامبر ۲۰۱۶) تحت عنوان حالت اضطراری گروه بزرگی از کارمندان، دانشجویان و فارغ التحصیلان قسمت مطالعات زنان و استادی دانشگاه آنکارا و سایر دانشگاههای دیگر، فقط به جرم دفاع از صلح، دموکراسی و برابری بصورت نامشروع از دفاتر کار خود اخراج شدند.

در این حالت و به خاطر رخداد این رویدادها و پیش آمد این شرایط ما **ارکان ابیش** ریس دانشگاه و بقایای دستاندرکاران دانشگاه آنکارا را مسول میدانیم.

در طی این مدت وبا شروع این جریانات، استادان ما که مدافع صلح و عدم خشونت و ضرب و شتم بودند مجرم قلمداد شده‌اند و در معرض حملات، بررسی و بازجوییهای بیمورد قرار گرفته‌اند.

در حالی که این اساتید و دانشجویها در تیرس حمله، بر چسب و شعارهای ناشایسته روزنامه های طرفدار دولت (مانند **آکیت** و **وحدت**) شده‌اند، و در حالیکه به منظور لکه دار کردن این موسسات علمی طرفداران دولت این موسسات را بعنوان موسسه "ارتداد" و "انحراف" قلم زد میکنند، مسئولان این دانشگاهها، با وجود صدها شکایت و اعتراضات نه تنها منفعل عمل میکنند، بلکه درصد و تعداد پذیرش در برنامه های تحصیلی را هم تا حد چشمگیری محدود کردند.

بر اساس رفتار یکطرفانه و ناعادلانه **ارکان انش** ما خواستار استعفاى او هستیم.

این قانونها منجر با بازنشستگی اجباری، بستن دایمی دوره های مفید تحصیلی، کلاسهای بی معلم دانشجویان بدون سرپرست، مانع شدن و تحویل ندادن پایان نامه فاروغ تحصیلی دانشجویان، هرج و مرج و نبود مدیریت در بخشهای مختلف دانشگاهها شده است.

علاوه بر این، به منظور دلسرد کردن دانشجویان و پیشگرفتن از ترقی ارزش های علمی این دانشگاهها، اجرای این قانونهای "ناقانونی" باعث شده که دانشگاهیایی که دفاع از برابری جنسیتی، صلح، دموکراسی و آزادی بیان هستند تقویت و حمایت نشوند و با اجرای سیاستهای مشابه مانع از کارکرد علمی آنها شوند.

بعضی دیگر از عوامل و ثمرات سیاسی و اجتماعی این اجرات غیر قانونی دولت ایجاد بیکاری، بی ثباتی، و فضایی که فرد و جامعه را از تمام حقوق عمومی، حقوقی، اجتماعی و سیاسی محروم میکند.

سرکوب و مانع شدن از به واقع رساندن رویای بنیاد نهادن یک جامعهء برابر و آزاد، و خفه کردن و نابود کردن کسانی که فکر بنیاد نهادن چنین دنیایی را دارند، هدف اصلی حمله کنندگان، قانون گذاران و اجرا کنندگان چنین فرامانها و قانونهایست.

آنها(دولتمردان) همچنین فکر میکنند که با بکار گرفتن خشونت پلیس، سرکوب و و دستگیری و ایجاد فضای رعب، ترس، غم و اندوه میتوانند صلح، زیبایی و روح زندگی را در جامعه باز داشت و به پایان برسانند.

یکی از چیزهایی که ما دانشجویان بخش مطالعات زنان را دور هم جمع کرده، تجربیات و دیدگاههای مختلف و رنگارنگ ما در مورد علم و زندگی است.

به عنوان یک گروه از دانشجو با پیشینه ها و تجربیات مختلف، تنوع دیدگاه و بینش در مورد ایده فمینیسم و چگونگی مطالعه این موضوع مهمترین بحثی هست که در دانشگاه آنکارا بخش مطالعات زنان دور هم گردآورده است. ما دوش به دوش هم و دست در دست هم بدون هیچ فرق طبقاتی مشغول اموختن دانش و نوآوری هستیم.

مهم نیست که چه اتفاقی می افتد و چه سیاستی بر علیه ما بکار گرفته میشود، آنها هرگز قادر به نابود کردن تنوع و زیبایی ما نخواهند شد! آنها هرگز قادر به شکستن و از هم جدا کردن ما از معلمان مان، دوستانمان و پشتیبان دوستان خود! دانشگاهمان خواهد بود! ما ایمان و باور ما به برگشت اساتیدمان پایدار و برجاست هستیم و ما برای بازگشت آنها مبارزه خواهیم کرد. هیچ کس نباید فکر کند که بخش مطالعه زنان که تبدیل شده به مکانی برای دانشگاهیان، فعالان اجتماعی، کارگران، هنرمندان و دیگر گروه های مختلف مردم، و همه این اقشار را زیر چتر فمینیسم در ترکیه جمع کرده، نیاز به یک مکان و آدرس فیزیکی دارد. دانشجو بودن در برنامه مطالعات زنان به معنای آموختن و فراگیری دانش در برج عاج نیست، این در واقع به معنی آموختن دانش از راه تجارب روزمره زندگی است.

و بخش مطالعات زنان، بخش هنر یادگیری از زندگی در خارج از آکادمی است. در این بخش دانش پرورش و گسترش می یابد! زندگی غنچه مگردد شکوفه میکند گسترش می یابد! ما در همه جاییم.

به گفته **فندا شه‌نول جانتک** ریس بخش مطالعات زنان: "آکادمی و دانش آکادمی به خیابان ها گسترش یافته است و این شده خاری در چشم آنها(دولتمردان)".

دانشگاه آنکارا، گروه همبستگی دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشگاه آنکارا